

Chương 31

“**N**hung Cô Hoàn Đạo làm thế chẳng đã đắc tội với Ninh Tranh sao?”

Vụ Mang Mang không nhìn được tò mò, hỏi tiếp, “Vợ bạn không được đụng vào mà.”

Lộ Thanh Thanh cười, “Ha ha, đó là do vợ bạn không có nhiều tiền thôi. Kiểu phụ nữ dát kim cương như Thẩm Viện Tử thì ai mà không thích? Anh ta và Ninh Tranh chẳng qua chỉ là bạn bè, nhưng nếu cưới được Thẩm Viện Tử, gây dựng chắc chắn mối quan hệ với nhà họ Thẩm rồi thì còn sợ đắc tội Ninh Tranh à?”

Vụ Mang Mang nghĩ lại cũng thấy đúng vậy.

“Ngày mai cậu có tham dự tiệc đính hôn không?” Lộ Thanh Thanh lại nhắn tin hỏi Vụ Mang Mang.

“Đi”, Vụ Mang Mang nói, thiệp mời do đích thân Thẩm Viện Tử gửi, làm sao cô không đi cho được?

Thực ra Vụ Mang Mang còn cảm thấy vui mừng nữa cơ, không ngờ cô lại có thể uy hiếp được địa vị bà Ninh của Thẩm Viện Tử, đúng là xem trọng cô quá còn gì.

Trong bữa tiệc, Thẩm Viện Tử rất xinh đẹp, bộ lễ phục màu đỏ tôn lên sự cao quý như nữ hoàng của cô ta, nhưng nụ cười thì quá lạnh lẽo, còn Ninh Tranh lại không biểu hiện cảm xúc gì.

Liễu Nhạc Duy dẫn Vụ Mang Mang và Vụ Đản Đản đến chào hỏi Thẩm Kính Mi, cô của Thẩm Đình. Hai chị em đều rất ngoan ngoãn, vì trước khi đến bà Liễu đã dùng tiền tiêu vặt và bẻ gãy mô hình xe để uy hiếp hai chị em rồi.

“Đây là Mang Mang à? Thật xinh đẹp, lại ngoan ngoãn, Nhạc Duy à, chị có phúc quá.” Thẩm Kính Mi hiền hòa lạ thường so với hai anh em Thẩm Đình và Thẩm Viện Tử thì đúng là cách biệt quá lớn.

Vụ Mang Mang vội cảm ơn.

“Đúng là xinh đẹp, chẳng trách Thẩm Đình nhà cô lần đó trở về lại gật đầu.” Thẩm Kính Mi nói, “Tính cách Thẩm Đình nhà cô hơi lạnh nhạt, thích gì đều không biểu hiện ra mặt, thực ra chỉ cần con gái chủ động một chút là chắc chắn chinh phục được nó.”

Vụ Mang Mang chỉ có thể cười giả lả, cô không chịu nổi gương mặt lạnh lẽo của Thẩm Đình.

“Đúng thế, giờ là thời đại mới rồi, phụ nữ bây giờ nếu không chủ động thì đàn ông ưu tú đều bị người khác cướp mất.” Liễu Nhạc Duy nói.

Thẩm Kính Mi cười, gật đầu, rồi quay sang vỗ tay với Thẩm Đình ở gần đó.

Thẩm Đình bước tới, Thẩm Kính Mi cười nói: “Thẩm Đình, cháu giúp cô tiếp đãi Mang Mang được không? Cô và dì Liễu còn muốn tâm sự chút chuyện.”

Đây ắt hẳn là làm mai lộ liễu rồi:

Thẩm Đình gật đầu, đứng cùng Vụ Mang Mang một lát, một phút sau anh ta hỏi: “Sao không nói gì?”

Vụ Mang Mang ngược lên, “Chẳng phải anh nói rất hài lòng vì tôi ít nói sao?”

Thẩm Đình lại bất ngờ mím cười, lát sau bỗng hỏi: “Lần trước cô và Cố Hoành Đạo đi với nhau là làm phiên dịch cho anh ta hả?”

Vụ Mang Mang không hiểu vì sao Thẩm Đình lại nhắc chuyện này, “Ồ, cũng không hẳn là phiên dịch, anh ta bỏ tiền ra mời tôi đi chung thôi.”

Thẩm Đình nhíu mày: “Sao anh ta quen cô? Cô thiếu tiền lắm à?”

Vụ Mang Mang nói: “Quãng đó đúng là có hơi thiếu, thư ký anh ta tìm thấy tôi trên mạng.”

Thẩm Đình lại cau mày, “Chuyện như vậy sau này đừng làm, con gái làm thế là nguy hiểm.”

Vụ Mang Mang chớp chớp mắt, không hiểu thái độ của Thẩm Đình.

Thẩm Đình không nói nữa, anh ta vốn không thạo xã giao với phụ nữ, thường là phụ nữ nói chuyện lấy lòng anh ta.

Mà nếu Vụ Mang Mang không nói tiếp thì Thẩm Đình không biết phải tiếp tục thế nào nữa.

Thẩm Đình có phần hối hận vì lần trước đã hiểu lầm Vụ Mang Mang, về sau khi quen với Cố Hoành Đạo rồi, anh ta từng hỏi chuyện đó, Cố Hoành Đạo mới giải thích anh ta và Vụ Mang Mang không phải quan hệ đó.

Lúc này Thẩm Đình muốn xin lỗi nhưng lại không biết làm sao.

Còn Vụ Mang Mang lại không thích giọng điệu như bậc cha chú của Thẩm Đình, âm ừ cho qua rồi không nói nữa.

Cuối cùng vẫn là Thẩm Đình lên tiếng, “Sau khi đi biển về, sao không gọi lại cho tôi?”

Vụ Mang Mang khai thật, “Thực ra tôi vốn nói nhiều lắm, hôm đó chẳng qua là do anh luôn gọi điện thoại nên mới thấy tôi ít nói.”

Thẩm Đình không ngờ lại nghe được lời từ chối của Vụ Mang Mang, anh ta cũng chẳng phải mặt dày gì, hôm nay có thể nhắc lại chuyện cũ đã là vô cùng đặc biệt rồi.

Nghe thế, Thẩm Đình gật đầu tỏ ý xin lỗi rồi rời đi.

Vụ Mang Mang thở phào, nam thần lạnh lùng như thế cô không điều khiển được. Hơn nữa với sự nghiêm túc của anh ta, có lẽ cũng không thể chịu nổi bộ dạng cô lúc phát bệnh.

Thực ra Vụ Mang Mang cũng hơi tiếc, nhìn phân móng của Thẩm Đình, vóc dáng quả thực rất đẹp mà!

Vụ Mang Mang đang ngơ ngẩn thì bị Liễu Nhạc Duy kéo tay, “Lộ Tuyền đến rồi, con sang đó chào người ta với mẹ.”

Vụ Mang Mang ngược lên nhìn, Lộ Tuyền bước vào giống như quân tinh cũng nguyệt, sắp giành mất vị trí nổi bật của đôi nhân vật chính, một đám người bám theo bắt chuyện, Vụ Mang Mang không nghĩ lúc này là thời cơ tốt.

“Bên cạnh anh ta nhiều người quá, chúng ta cứ đến đó thì không tốt đâu?” Vụ Mang Mang nói.

Liễu Nhạc Duy trừng mắt, kéo Vụ Đản Đản đến chỗ Lộ Tuyền, Vụ Đản Đản lại rất nhanh nhẹn kéo Vụ Mang Mang đi.

Lúc này Vụ Tùng cũng bước tới cạnh Liễu Nhạc Duy, bốn người nhà họ “rầm rầm rộ rộ” kéo tới trước mặt Lộ Tuyền.

Vụ Mang Mang tự thân đổ mặt, cảm giác nịnh nọt người khác thật khó chịu.

“Lộ tiên sinh”, Vụ Tùng hơi cao giọng chào hỏi Lộ Tuyền, thực ra trong lòng ông cũng bất an, tính cách Lộ Tuyền tuy khá dễ chịu nhưng cũng không phải người nào anh cũng nể mặt.

Lúc này người bên cạnh Lộ Tuyền đều quay sang nhìn Vụ Tùng, gương mặt đều hiện chữ “đây là ai?”

Lộ Tuyền nghe tiếng cũng nhìn theo, ánh mắt lướt qua Vụ Mang Mang trước rồi mới nhìn Vụ Tùng, trầm lặng một lúc.

Đúng lúc mọi người im lặng, đợi xem trò cười của gia đình bất ngờ xuất hiện này, thì lại nghe Lộ Tuyền nói: “Vụ tiên sinh.”

Vụ Tùng lập tức thở phào, ban nãy Liễu Nhạc Duy bắt ông đến ông vốn không muốn, không ai giới thiệu lại mạo muội hàn huyên là chuyện vô cùng cấm kỵ.

Mà Vụ Tùng không ngờ Lộ Tuyền lại biết họ của ông, đúng là niềm vui bất ngờ.

Vạn sự khởi đầu nan, lần này đã lên tiếng nên Vụ Tùng cũng có thể trò chuyện dăm câu với Lộ Tuyền.

Vụ Đản Đản tinh nghịch bất chấp sự ngăn cản của Vụ Mang Mang, đã lao đến chỗ Lộ Tuyền, ngẩng lên gọi anh.

Vụ Mang Mang thót tim, chỉ sợ Vụ Đản Đản gọi Lộ Tuyền là bố, như thế bà Liễu sẽ nổi tiếng mất!

“Chào chú Lộ”, Vụ Đản Đản rất lễ phép gọi, “Cảm ơn chiếc xe mô hình chú tặng cháu.”

“Đừng khách sáo”, Lộ Tuyền gật đầu.

“Mẹ cháu nói tùy tiện lấy đồ người khác là không lịch sự, nên cháu cũng phải tặng lại chú một món quà, có điều hôm nay cháu không mang theo.”

Sự ngây thơ của thằng bé đúng là đại sát khí, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Lộ Tuyền mỉm cười, “Cảm ơn.”

Bà Liễu vội nói tiếp: “Phải rồi, Lộ tiên sinh, lần trước Đản Đản không hiểu chuyện, làm phiền ngài, không biết có tiện mang quà đến nhà không ạ?”

Lộ Tuyền nói: “Cảm ơn, gửi cho trợ lý của tôi là được.”

“Được rồi”, hàn huyên đến đây là kết thúc, sếp Vụ và bà Liễu có thể chiếm dụng một quãng thời gian của Thần Tài đã là rất tuyệt rồi.

Quan trọng hơn là Lộ Tuyền rất nể mặt mà nhận quà, chứ không phải từ chối.

Trong lòng bà Liễu và sếp Vụ đã hưng phấn tới mức mở cờ trong bụng.

Hai người đều không hẹn mà cùng khen ngợi bạn nhỏ Vụ Đản Đản hết lời, bà Liễu ôm nó hôn lia lịa, đối với mọi yêu cầu vô lý của Vụ Đản Đản, sếp Vụ đều trả lời, “Được được được, mua mua mua.”

Vụ Mang Mang lặng lẽ đứng cạnh đó, cô không muốn nhìn nhưng bắt lực là ba người này thực sự quá khoa trương, đặc biệt là bà Liễu, cứ gọi “con trai ngoan của mẹ” vô số lần.

Tiếc rằng trong tay Vụ Mang Mang không có gương, nhưng nếu có thì e cô cũng chẳng dám nhìn mặt mình, có lẽ là rất chua chát, còn chát hơn cả quả sung chưa chín.

Ninh Tranh đứng không xa đó, vô tình nhìn sang bắt gặp vẻ mặt mà anh ta chưa từng nghĩ sẽ xuất hiện trên mặt Vụ Mang Mang.

Lạc lõng và khao khát.

Một cô gái mà thôi, Ninh Tranh còn tưởng Vụ Mang Mang chỉ có sự vô tâm vô tư của tuổi trẻ, hư vinh, kiêu ngạo, ngây thơ vô tri đều có.

Nhưng sự lạc lõng ngấm vào xương tủy này lại không thể, vì nó khiến người ta thấy xót thương thật sự.

Ninh Tranh nhìn theo ánh mắt của Vụ Mang Mang.

Tình thân? Là thứ mà hễ có thêm đứa con nữa thì sẽ dễ dàng lay động chẳng?

Anh ta vì tình thân với ông già nhà mình mà bắt đắc dĩ phải kết hôn với Thẩm Viện Tử.

Ninh Tranh nhìn một lúc rồi bước về phía Vụ Mang Mang, vừa được nửa bước thì bị Thẩm Viện Tử níu tay lại.

“Nghỉ thức sắp bắt đầu rồi”, cô ta mỉm cười nhìn Ninh Tranh.

“Mang Mang”, giọng Lộ Lâm vang lên cạnh vụ Mang Mang.

“Chị Lộ Lâm”, Vụ Mang Mang đổi sang nụ cười.

Đương nhiên Bà Liễu cũng nhanh mắt nhìn thấy Lộ Lâm, thấy chị ta chủ động chào hỏi Vụ Mang Mang thì vội bước lại, “Lộ tiểu thư”.

Lộ Lâm nhìn Liễu Nhạc Duy, Vụ Mang Mang vội giới thiệu: “Chị Lộ Lâm, đây là mẹ em.”

“Lộ tiểu thư, tôi là khách hàng trung thành của cô, tôi thực sự vô cùng yêu thích thiết kế của cô.” Bà Liễu nói, hôm nay lễ phục bà mặc chính là hàng cao cấp của Song L.

Lộ Lâm cười nói: “Vô cùng vinh hạnh, thiết kế mới mùa này Mang Mang từng đến xem. Không biết có thấy gì thích hợp với mẹ em không, nếu có thì chỉ có thể mang trước một bộ đến cho mẹ em.”

Liễu Nhạc Duy mừng rỡ, cười không khép miệng.

Trò chuyện đôi câu rồi Lộ Lâm nói: “Chị có người bạn tháng sau biểu diễn violon ở thành phố này, Mang Mang có hứng thú đi nghe không?”

“Là Vương Viện sao?” Cái tên bà Liễu nói nổi tiếng khắp trong nước, cũng là nghệ sĩ violon đã bước chân vào cấp thế giới.

Lộ Lâm gật đầu.

Vụ Mang Mang vốn không mấy yêu thích thể loại nghệ thuật hàn lâm này, thi thoảng bị ép đi xem hát opera, cô toàn ngủ đến khi kết thúc.

Nhưng trước mặt bà Liễu, Vụ Mang Mang không thể khước từ, bồng có phần hiểu được ý tứ của Ninh Tranh.

Nếu bà Liễu ép gả Vụ Mang Mang cho Lộ Lâm, cô nghĩ, đúng là cô không chắc liệu mình có từ chối không.

“Mang Mang lúc nhỏ cũng từng học violon, vẫn luôn hâm mộ Vương Viện.” Liễu Nhạc Duy véo nhẹ vào eo Vụ Mang Mang.

Vụ Mang Mang đành nói: “Cảm ơn, đúng là em rất hâm mộ Vương Viện.”

Đạt đến thành tựu đó phải luyện tập bao nhiêu lần trong đơn điệu buồn tẻ đây? Người bình thường đâu làm được.

“Lát nữa chị sẽ bảo trợ lý mang vé cho em, nếu bà Liễu có hứng thú thì mời đi cùng, vô cùng cảm ơn.” Lộ Lâm mỉm cười rồi rời đi.

Tiệc đính hôn rất thành công, nghi thức cũng rất trang trọng, chỉ là trang trọng rồi thì sao?

Vụ Mang Mang không kìm được than thở với Ngô Dụng: “Anh bảo họ vốn không tôn trọng hôn nhân mà, tại sao lại kết hôn? Hơn nữa sao không kết hôn luôn đi mà cứ phải đính hôn? Thế chẳng phải là cho người ta cơ hội hối hận à?”

“Đính hôn chắc là tập tục trong giới của họ, hơn nữa cho người khác cơ hội hối hận không tốt sao?” Ngô Dụng hỏi.

“Không tốt, nếu có thể sẽ hối hận thì không nên hứa hẹn kết hôn.” Vụ Mang Mang cúi đầu ôm gối trên sofa, gác cằm lên đó.

Ngô Dụng viết lên giấy.

Vụ Mang Mang không muốn thảo luận về vấn đề nặng nề như hôn nhân nữa, cô nói với vẻ lạc lõng: “Bác sĩ Ngô à, tôi cứ cảm thấy trong nhà tôi như một người khách vậy, dù tôi cố gắng đến đâu cũng thấy mình không thể nào gần gũi họ được. Tôi lớn thế này rồi mà còn có suy nghĩ đó thì có phải là quá yếu đuối không?”

“Không”, Ngô Dụng trả lời rất chắc chắn.

Vụ Mang Mang nhìn xuống sàn nhà vẻ hoang mang, “Anh biết không, lúc đó thậm chí tôi còn nghĩ nếu tôi có thể biến thành Vụ Đản Đản, bà Liễu dù muốn tôi gả cho Lộ Lâm thì tôi cũng chịu. Anh nghĩ tôi có điên không?”

Vụ Mang Mang ngẩng phắt lên nhìn Ngô Dụng.

“Mang Mang này”, Ngô Dụng buông bút, nghiêm túc nhìn Vụ Mang Mang, “Cô không điên, suy nghĩ này của cô chỉ là do cô quá khao khát thôi.”

Vụ Mang Mang lấy ngón trỏ lau khóe mắt đang ướt, “Tôi biết, tôi chỉ nghĩ vu vơ thế thôi, nếu thật có tiên nữ nào thực hiện được mơ ước của tôi thì có thể tôi lại không muốn làm les nữa.”

Vụ Mang Mang xóc tinh thần lên, “Thực ra, bác sĩ Ngô này, tôi xem ti vi và tạp chí thấy rất nhiều cơ thể phụ nữ cũng sẽ cảm thấy hưng phấn, cũng xem khá lâu, anh bảo tôi có tiềm chất là les không?”

“Đa số giới nữ khi nhìn thấy cơ thể hoàn hảo của phụ nữ cũng sẽ phản ứng như cô, cái này rất bình thường, nhưng nếu cô chỉ có phản ứng với cơ thể phụ nữ thì mới có khuynh hướng là les.”

Trong đầu Vụ Mang Mang bắt giác lướt qua cơ bắp của Lộ Tùy, xác định bản thân cũng sẽ chảy nước miếng nên bắt giác thở phào.

Nhưng Lộ Lâm tấn công quá mạnh mẽ, Vụ Mang Mang có phần không đỡ nổi, cho nên đã chủ động yêu cầu bà Liễu sắp xếp cho cô một đối tượng xem mắt đáng tin cậy.

Có bạn trai thì mới an toàn hơn.

Vụ Mang Mang chưa bao giờ mong sẽ xem mắt thành công như lúc này, cô cuống quýt mong rằng tháng sau khi đi xem buổi biểu diễn của Vương Viện, cô có thể dẫn bạn trai mới ra lò theo.